

(اخري برخه)

پښتانه

(د غني خان د کتاب ترجمه)

لسم باب

سياست

ترجمه: عابد خان

نه وويني. داسې د باچا خان د سرخپوشانو ډلې ته خلق راغونډېدل، دوي ئې ليدل اورېدل او زړونه ئې فتح کېدل، باچا خان هم دغه سور رنگ د خپلو کارکنانو دپاره خوښ کړو چا ته چې به هغه خدائي خدمتگار وي. د هغوي مرام ازادي او خپلواکي وه او لاره او نعره ئې وه خدمت!

ما تاسو ته د باچا خان يوه قدرې اوږده خاکه وړاندې کړه او دا ځکه چې هغه په خپله د پښتون د ټول سياست مرکز دى. هغه پښتانه پېژني او پښتانه هغه پېژني او تاسو په صحيح معنو کېنې نه خو دا يو پېژندې شى او نه دا بل، تر څو چې تاسو په خپله پښتانه نه يئ.

باچا خان اوس يو زوړ سړى دى هغه سلوري سپينه ږيره او اوږده ښکلي لاسونه لري، تاسو که

چرې د هغه ليدو له ورغلى نو د هغه مهربانه شنو سترگو ته په غور وگورئ. تاسو به د پښتنو د سياست په حقله هغې نه زيات زده کړئ کوم

پښتانه په سلو کېنې دوه کم سل بې تعليمه او بې سواده دي او يو ليکلې شوى تحرير دوي ته هيڅ هم نه وائي. ځکه باچا خان به کلي په کلي گرځېدو او دوي ته به ئې بڼې خبرې او تقريرونه کول. د هغوي ملگرو چې وکتل چې په دغه گرمۍ او جلسو کېنې د هغوي سپينې جامې زر خيرنې شي نو هغوي فېصله وکړه چې رنگ ورله ورکړي. په دوي کېنې يو کس خپلې جامې د نښترو د پټ په هغه گروبي کېنې غوپه کړې کوم چې د څرمنې د رنگ کولو په کار راځي. د هغه د جامو رنگ ډوب سور راوختو نورو ملگرو ئې هم دغسې وکړل او د ټولو جامې ډوبې سرې شوې. کله چې د دوي يو ټولگى په جلوس کېنې روان شو نو د دوي د جامو دغه ناشنا او عجيبه شان رنگ د کليوالو دپاره يوه ننداره شوه او

هغوي ورته راغونډې شول، خلقو په پټو کېنې خپلې يوې او غوايان داسې پرېښودل او د دوي خوا له راغلل چې دا "سرخپوشان" د نزدې

خه چي به زه په زرگونو بابونو ليكلو تاسو
ته وښودم شم.

خكه چي په انسان كښي چي كوم
مقدس ترين او لطيف ترين شه د هغه
هغومره ناقابل بيان د لکه څنگه چي د
ستورو د كهكشان او د سپوږمۍ پسته
رڼا په لفظونو كښي نه شي بيانېدې. مينه،

دغه خبرې بېخي معروضي او د عصبيت او
طرفدارۍ نه مكمل پاكې دي. خكه چي زه خه كانه
يا لوتنه نه يم.

هر خيال، هر فكر د يو تعصب، يوې جانبدارۍ
اظهار د. صرف تخليقي سرمستي او فنكارانه
تحريك د تعصب نه بالاتر كېدې شي او خكه د
خيال او فكر نه هم بالاتر وي. ولې تر څو چي د عام
انسان خبره ده نو تعصب او جانبداري خود هغه
دپاره د مورپۍ دي او دا حقيقت چي څومره زر
ومنئ هومره ښه ده. زه چي كله ستاسو د هائي
كورت جج ته گورم چي ډېر سنجيده او معروضي
شان مخ ئې نيولې وي، بهترين وگ ئې په سر كړې
وي او "د تعصب او طرفدارۍ نه بېخي پاك" انصاف
كوي نو ما ته خپله خدا رقابو كول گران شي. نه! زه
دغه د دروغو دعوي او دغه ډرامې نه شم كولې. زه
يو پښتون يم او ما له ښائي چي په ايماندارۍ او په
جار رښتيا ووايم او خكه زه دا اعتراف كوم چي زه د
خپلو خلقو، د پښتنو په حق كښي طرفداره هم يم او
متعصب هم او كه چرې زه داسې نه وې نو زما به د
خان نه نفرت و.

ما تاسو ته د پښتنو خپل يو عكس وړاندې
كړو، ظاهره خبره ده چي د بل چا تصوير به مې درته

خوږ او مهرباني په ټكو كښي قېدول هغه هومره
ناممكن دي څومره چي ئې د پېرنگي په جبل كښي
قېدول. باچا خان د خپل قام په خدمت كښي په
عملي توگه دا سبق زده كړې و. چي مينه په يوه
لحظه كښي د هغې نه ډېر خه تخليق كوله شي،
څومره خه چي ايتم بمونه په صدو كښي نه شي كوله
او دا سبق چي د ټولو عظيم طاقت هغه وي كوم چي
تر ټولو مهربانه او مينه ناك وي او دا چي د مرانې
او نرتوب ايكي يوه لار د حق او نېكۍ لار ده او دا
چي يو پاك او لوتنه خوب د ژوند او د بچو د ښكلي
پستو سترگو نه هم خوږ وي. دا هغه خبرې وې چي
هغه په عملي تجربه زده كړې وې او هم دا هغه خبرې
وې كومي چي هغه پښتنو ته ښودلې دي.

"اخيري خبرې"

زه د خپلې قيصۍ اختتام ته رارسېدلې يم. زه
هيله لرم چي تاسو له به د پښتنو دې قيصۍ اورېدو
هم هغه هومره خوند دركړې وي څومره چي ئې ماله
په وييلو كښي راكړو. لوستل د اورېدلو يو مهذبه
او ترقي يافته صورت د. لکه څنگه چي ليكل د
وييلو يو پيچيده او جديد شكل د.

ما كوشش وكړو چي تاسو ته د خپلو خلقو په
حقله يو څو خبرې وكړم. زه دا دعوي نه كوم چي زما

له هم په ډاډه زړه د ډوډۍ دعوت ورکوي". زما د ډوډۍ کموالي او سختوالي ته مه گوره "هغه خپل مېلمه ته وائي" زما د سترگو مینې او گرمۍ ته گوره".

خو زما پښتون په دې ډېر خوښ دے چې کله هغه جنگ له او خپل سر ورکولو له ځي نو هغه ورځ هغه خپل مخ پاک ووينځي، په وېښتو کښې تېل او خوشبو ولگوي او خپلې تر ټولو ښکلې جامې واغوندي. په اصل کښې دا ساده ماشوم غواړي چې دې حورو ته ښکلې ښکاره شي. هغه سوچ کوي چې د خدائې پاک هم سخا جامې او خېرن مخ دومره بدې شي څومره چې د ده بدې شي. ځکه هغه ځان پاک او ښکلې کړي او سندره وائي:

"هغه وائي چې خدائې پاک

ښه دے او خوږ دے،

هغه چا ته څوک چې مسېږي او خاندي

او سندري وائي او مري

هغه وائي چې بزدلان

ژاري او کار او محنت کوي

خو تنگيالي او جنگيالي نېغ جنت ته ځي"

زه يقيناً چې د پښتنو طرفداره يم او امېد کوم چې اوس به تاسو هم د هغوي طرفداره شوي يئ.

زيږ او يا خيرون وي خو هغه به ئې د يو بادشاه سره ملا وهلو له هم وړ وړاندي کوي. د هغه د کور ډوډۍ که هر څومره معمولي وي خو هغه به يو شهنشاه

څنگه وړاندي کوي. زه د هغوي د مرگ ژوبلې او ظلم او وحشت، د هغوي د جهالت او غربت باوجود په پښتنو مټين يم. ځکه چې که پښتون جنگ او يا مرگ کوي نو د يو اصول دپاره ئې کوي او بيا ئې دا پروا نه کوي چې څوک هغه ته قاتل وائي. پښتون يو لوتې جمهوريت پسند "Democrate" دے هغوي متل کوي چې "پښتانه د للمې غنم دي- ټول په يوه ورځ راټوکېدلي دي او ځکه ټول يو شان او يو برابر دي".

مونږ چې به د خپل سرخپوش تحريک په ورځو کښې د يو پښتون قصاب يا جولا په سينه د جنرل بېج لگوو نو هغه به شرمېدو يا کچه کېدو نه بلکې خندل به ئې. د "يو پښتون لاسونه که هر څومره زيږ